

A hangsúly a latin nyelvben is a szó valamelyik szótagjának határozottabban, nyomatékosan a hangsúly helye a szótagok számától és hosszúságától függ. Az egytagú szavak természetesen egyetlen szótagjukon hordozzák a hangsúlyt. A kéttagú szavaknak az első szótagja hangsúlyos. A kettőnél több tagú szavak hangsúlyát az utolsó előtti szótag hordozza, ha ez a szótag hosszú; ha rövid, a szó végétől számított harmadik szótag válik hangsúlyossá, függetlenül annak hosszúságától.

A hangsúly

Ha következetesen alkalmazzuk, a két kiejtési rendszer bármelyikét használhatjuk az ókori szövegek olvasásához. A középkori vagy az újkori latiniség szövegei esetében az „*erasmus*” használjuk!

betű(cso- port)	„ <i>erasmus</i> ”	„ <i>restituált</i> ”
c	c ~ k	k
ti	ci ~ ti	ti
ae	ē	ai
oe	ō	oi

A két kiejtési rendszer közötti különbséget az alábbi táblázat foglalja össze.

Különbségek a két kiejtési rendszer között:

Az „*erasmus*” kiejtési rendszerben az **ae** betűpárt é-nek, az **oe**-t pedig ő-nek (tehát egyszerű hosszú magánhangzók) ejtjük. A mássalhangzók kiejtésével kapcsolatban a következőket kell megjegyeznünk: a **c** betű hangértéke attól függ, milyen hang követi. Ha magas magánhangzó (**i**, **e**) áll utána, **c**, pl. *Cicero*, *Caecilius*, ha mely magánhangzó (**a**, **o**, **u**) vagy mássalhangzó áll utána, illetve ha a szó végén áll: **k**, pl. *Catullus*, *Corsica*, *creta*, *lac* stb. A **cc** csoport első **c**-je mindig **k**, a második kiejtését pedig az utána következő hang minősége határozza meg az iménti szabály szerint. A **ti** betűcsoport magánhangzók előtt **ci**, pl. *Horatius*, mássalhangzók előtt **ti** marad, pl. *porticus* stb. Ha a **ti** csoportot **s**, **t** vagy **x** hang előzi meg, mindig **ti**-nek ejtjük, pl. *Sexthus*. Ugyanígy **ti**-nek ejtjük, ha hosszú az **i** hang: pl. *totius*.

A „*restituált*” kiejtésben az **ae** **ai**, az **oe** pedig **oi**. Tehát ezek is kettőshangzók (diff-tongusok). A **c** mindig **k**-nak, a **ti** pedig **ti**-nek hangzik.

A görög eredetű mássalhangzócsoportok kiejtése a latinban: **ch** – **kh**; **ph** – **f**; **rh** – **r**; **th** – **th**.

A mássalhangzókat általában az anyanyelvünkben is megszokott módon képezzük, kivéve, hogy az **s** kiejtése mindig **sz**.